

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobce: **X.**, narozený dne X.
bytem X.
zastoupený advokátem Mgr. Petrem Václavkem
sídlem Opletalova 1417/25, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 29. 10. 2025, č. j.: MV-138070-4/SO-2025,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 29. 10. 2025, č. j.: MV-138070-4/SO-2025, jímž bylo podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, Odboru azylové a migrační politiky, ze dne 25. 7. 2025, č. j.: OAM-31060-32/DP-2024, kterým byla podle ust. § 46 odst. 5 ve spojení s ust. § 56 odst. 1 písm. h) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých

zákonů (dále jen „z.p.c.“), zamítnuta jeho žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v žalobě uvedl, že v akademickém roce 2024/2025 studoval na Českém vysokém učení technickém (dále jen „ČVUT“) a Vysoké škole chemicko-technologické (dále jen „VŠCHT“), na omezenou dobu zanechal studia, pokračoval ve své brigádě na pozici baristy a od září 2025 studuje na České zemědělské univerzitě (dále jen „ČZU“). Žalovaná nezjistila skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a vyvodila nesprávné závěry, čímž zatížila napadené rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti. Správní orgány nesprávně konstatovaly, že žalobce po skončení pobytu neopustí území nebo že dlouhodobé vízum hodlá zneužít k jinému účelu. Žalobce nastoupil na přípravný kurz, což bylo správním orgánům známo. Cizinci mohou disponovat více pobytovými oprávněními. Studium českého jazyka je velmi náročné a nelze předpokládat, že je možné si jej osvojit za obdobnou dobu jako angličtinu. Správní orgány penalizovaly žalobce za jeho předchozí neúspěch a výběr jiného jazykového studia. Žalobce měl ambiciózní studijní plán, který byl příliš náročný. Prvotní neúspěch nemůže svědčit o úmyslu zneužít povolení k jinému účelu. Pokud by tomu tak bylo, paralelní studium dvou studijních programů by bylo nelogické. Žalovaná nepochybnila, že je legitimní změnit studijní obor či být minimálně jednou neúspěšný. Studenti vysokých škol v prezenční formě mají za splnění podmínek podle ust. § 64 z.p.c. volný přístup na trh práce. Tvrzení žalobce, že se mu brigáda líbí a hodlá se jí dále věnovat, není v žádném případě podezřelé. Je rovněž legitimní, že žalobce chce získat v průběhu jazykové přípravy jisté finanční prostředky.
3. Žalobce byl během správního řízení aktivní a snažil se svoji situaci vysvětlit, správní orgány však jeho vyjádření považovaly za nedůvěryhodné, a proto by v takové situaci bylo vhodné provést jeho výsledky. V době, ze které správní orgány dovodily úmysl neplnit účel pobytu, se žalobce potýkal se zdravotními a osobními problémy.
4. Správní orgány nedostatečně posoudily přiměřenost dopadu napadeného rozhodnutí do žalobcova soukromého a rodinného života. Měly povinnost zjistit skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Mohly vyzvat žalobce k doložení informací týkajících se ukončení studia, brigády a budoucích plánů. Výsledkem mohla být prokázána jeho sociální a kulturní integrace a s ní spojený nepřiměřený zásah do rodinného a soukromého života. Prvostupňový orgán se podle žalobcova názoru zabýval jeho soukromým a rodinným životem nedostatečně a žalovaná pouze potvrdila prvostupňové rozhodnutí. Správní orgány dostatečným způsobem nezkoumaly jednotlivá hlediska přiměřenosti zásahu.
5. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl zrušit napadené rozhodnutí a vrátit věc žalované k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované

6. Žalovaná ve vyjádření k žalobě odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí, protože se námitky proti prvostupňovému rozhodnutí částečně shodují s žalobními body. Podrobně se zabývala všemi známými skutečnostmi týkajícími se žalobcova rodinného a soukromého života. K náročnosti studia českého jazyka dále uvedla, že žalobce byl vyloučen z kurzu českého jazyka kvůli nedostatečné docházce a nikoli kvůli nedosažení potřebných výsledků. Podání žádosti o zaměstnaneckou kartu nebylo jediným důvodem vzniku podezření, že žalobce hodlá pobyt za účelem studia zneužít k jinému účelu. Žalovaná vycházela

z informací od škol i od samotného žalobce. Žalobce se nezmínil o studiu, jeho průběhu či studijních plánech, ačkoli se jednalo o řízení o žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia. Žalovaná navrhla žalobu zamítnout.

IV. Obsah správního spisu

7. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobce dne 15. 8. 2024 podal žádost o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia. V ČR pobýval na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem ostatní/jiné s platností od 1. 9. 2023 do 31. 8. 2024.
8. Podle výpisu z evidence cizinců s povoleným pobytem na území ČR se žalobce od 1. 9. 2022 do 31. 8. 2024 vzdělával na jazykových školách, od 17. 9. 2024 do 2. 5. 2025 byl studentem ČVUT, od 1. 2. 2025 do 15. 5. 2025 byl zapsán na VŠCHT a od 1. 9. 2025 na ČZU.
9. Podle potvrzení od ČVUT ze dne 21. 5. 2025 žalobce zahájil studium bakalářského studijního programu X. dne 17. 9. 2024. Studium bylo ukončeno dne 2. 5. 2025 kvůli nesplnění požadavků vyplývajících ze studijního programu a zkušebního řádu.
10. Podle potvrzení od VŠCHT ze dne 30. 1. 2025 byl žalobce přijat k odborné a jazykové přípravě ke studiu akreditovaného studijního programu Ekonomika a management na období od 1. 2. 2025 do 31. 8. 2025. Po dotazu prvostupňového orgánu VŠCHT potvrdila emailem ze dne 15. 5. 2025, že byl žalobce v tomto týdnu vyloučen z přípravného kurzu pro nedostatečnou docházku.
11. Žalobce zaslal prvostupňovému orgánu písemné vyjádření ze dne 27. 5. 2025, ve kterém uvedl, že od června 2024 při studiu pracoval jako barista, na podzim 2024 se u něj objevily zdravotní problémy a chronické obtíže má dosud. Při studiu byl velmi spokojený se svojí brigádou a chtěl by požádat o zaměstnaneckou kartu. Velmi si váží být součástí české společnosti, naučil se velmi dobře český jazyk a X.
12. Podle potvrzení od ČZU ze dne 19. 6. 2025 byl žalobce přijat do kurzu anglického jazyka v souladu s ust. § 64 odst. 1 písm. b) z.p.c. pro účely studia v akreditovaném programu Economics and Management (v anglickém jazyce). Kurz anglického jazyka bude probíhat od 1. 9. 2025 do 31. 8. 2026.
13. Následně prvostupňový orgán vydal rozhodnutí ze dne 25. 7. 2025, č. j.: OAM-31060-32/DP-2024, kterým byla podle ust. § 46 odst. 5 ve spojení s § 56 odst. 1 písm. h) z.p.c. zamítnuta žalobcova žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu, neboť byly zjištěny skutečnosti nasvědčující tomu, že účastník řízení hodlá povolení k dlouhodobému pobytu zneužít k jinému účelu, než který je uveden v žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu. V odůvodnění uvedl, že žalobce podáním žádosti o vydání zaměstnanecké karty a vysvětlením své situace dal najevo, že nehodlá naplňovat účel studia, resp. získat vysokoškolské vzdělání v ČR. Žalobce se proti rozhodnutí odvolal.
14. Následně žalovaná vydala žalobou napadené rozhodnutí ze dne 29. 10. 2025.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

15. Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (ust. § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování

správního orgánu (ust. § 75 odst. 1 s.ř.s.). Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

16. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože s tímto postupem vyslovili souhlas účastníci
ve smyslu ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.
17. Podle ust. § 46 odst. 5 z.p.c. *pro povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia na území (§ 42d) platí obdobně odstavec 1 věta druhá a § 37, § 55, § 56 odst. 1 písm. a) až c), e), g), h), l), m) a o), § 56 odst. 2 písm. a) a § 62 odst. 1 vztahující se na dlouhodobé vízum. Před vydáním rozhodnutí o zamítnutí žádosti o vydání nebo prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia na území podle § 42d nebo rozhodnutí o zrušení platnosti tohoto povolení ministerstvo posoudí přiměřenost dopadů tohoto rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince.*
18. Podle ust. § 56 odst. 1 písm. h) z.p.c. *dlouhodobé vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, ministerstvo cizinci neudělí, jestliže jsou zjištěny skutečnosti nasvědčující tomu, že cizinec po skončení pobytu stanoveného dlouhodobým vízem neopustí území nebo že dlouhodobé vízum hodlá zneužít k jinému účelu, než je uveden v žádosti o udělení dlouhodobého víza.*
19. Ze správního spisu vyplývá, že žalobce od 1. 9. 2022 do 31. 8. 2024 navštěvoval jazykové školy a dne 17. 9. 2024 zahájil studium ve studijním programu X. na ČVUT, které bylo ukončeno dne 2. 5. 2025 z důvodu nesplnění požadavků vyplývajících ze studijního programu a zkušebního řádu. Dne 1. 2. 2025 žalobce zahájil odbornou jazykovou přípravu pro studijní program Ekonomika a management na VŠCHT, z níž byl v týdnu od 12. 5. 2025 vyloučen pro nedostatečnou docházku. Následně byl žalobce přijat do kurzu anglického jazyka podle ust. § 64 odst. 1 písm. b) z.p.c. pro studijní program Economics and Management na ČZU.
20. Žalobce namítl, že správní orgány dospěly k nesprávnému závěru o existenci skutečností nasvědčujících, že po skončení pobytu neopustí území nebo že dlouhodobé vízum hodlá zneužít k jinému účelu. Měl být proveden jeho výslech. Kvůli nesprávně zjištěnému skutkovému stavu žalobce označil napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné.
21. Pokud ve správním řízení vyvstanou pochybnosti, zda se žadatel o dlouhodobý pobyt za účelem studia chce studiu seriózně věnovat, je povinností správních orgánů se jimi zabývat a posoudit, zda skutečný cíl pobytu není odlišný od toho deklarovaného. Lze upozornit na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 16. 10. 2024, č. j.: 41 A 24/2024-29, bod 39, ve kterém se uvádí: „Předně je nutno uvést, že spočívá-li důvod pro neudělení víza v pochybnostech o skutečné motivaci žadatele, ze znění § 56 odst. 1 písm. h) zákona o pobytu cizinců nevyplývá pro správní orgány povinnost zjišťovat, za jakým konkrétním účelem podle nich hodlá žadatel pobyt zneužít (rozsudek Městského soudu v Praze, ze dne 23. 3. 2018, č. j. 6 A 85/2015-34). Správní orgán tedy nemusí disponovat přímými důkazy, že úmysl žadatele je odlišný. Postačí mu konkrétní (objektivní i subjektivní) indicie, které však budou ve svém souhrnu natolik „stálé a závažné“, že umožní správnímu orgánu určit pravděpodobné úmysly žadatele, pokud jde o cíl jeho pobytu (srov. bod 59 stanoviska generálního advokáta ve věci Perle). Správní orgán by měl být přesvědčený o tom, že plánovaný účel pobytu cizince je jiný než ten deklarovaný (byť nemusí tento jiný účel specifikovat).“ Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“) rozsudek potvrdil, uvedenou pasáž dokonce citoval ve svém rozsudku ze dne 30. 7. 2025, č. j.: 7 Azs 277/2024-36, bodu 31, a připomněl obdobně svůj rozsudek ze dne 6. 11. 2024, č. j.: 6 Azs 38/2024-28,

bod 32, v němž judikoval: „*Předložení formálních náležitostí žádosti však neznamená, že žádosti musí být vyhověno. Příslušné státní orgány jsou oprávněny zkoumat, zda žadatel nemá v úmyslu využít vízum k jinému než v žádosti deklarovanému účelu. Dle směrnice může být žádost o vízum zamítnuta, pokud správní orgány mají k dispozici důkazy nebo závažné a objektivní důvody směřující k domněnce, že by státní příslušník třetí země v zemi pobýval za jiným účelem, než pro který žádá o přijetí. Rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 29. 7. 2024 ve věci Perle, C-14/23, potvrzuje, že příslušné orgány členských států jsou oprávněny ověřovat i skutečný záměr žadatele studovat.*“

22. Správní orgány měly v nyní projednávané věci k dispozici výpis z CIS, potvrzení o přijetí ke studiu a emailovou komunikaci s ČVUT a VŠCHT. Žalobce však svůj postoj a motivaci výslovně vyjádřil v podání ze dne 27. 5. 2025, ve kterém uvedl: „*Od června 2024 jsem při studiu pracoval jako barista a jsem účasten veřejného zdravotního pojištění. Jako důkaz předkládám kartičku zdravotního pojištěnce. V mezidobí se také změnila mé životní okolnosti. Na podzim 2024 jsem měl zdravotní problémy, které jsem musel řešit, a chronické obtíže mám doposud. Při studiu jsem byl velmi spokojený se svou brigádou. Zaměstnavatel mi chce vyjít vstříc, proto bych rád osobně požádal o změnu účelu pobytu na zaměstnaneckou kartu, abych mohl i nadále legálně pracovat a žít v České republice. Čekám na číslo volného místa pro žádost o zaměstnaneckou kartu. Zasílám ověřenou kopii stávající pracovní smlouvy v příloze tohoto dopisu. Velmi si vážím možnosti být součástí české společnosti, naučil jsem se velmi dobře český jazyk, X. a jsem připraven doložit veškeré potřebné dokumenty a napravit své předchozí nedostatky.*“
23. Každý student, který nastoupí na vysokou školu, může zjistit, že mu zvolený obor z určitého důvodu nevyhovuje, a může se rozhodnout jej změnit. Zdravotní problémy mohou rovněž studium narušit, zejména v jeho počátku, žalobce však nespecifikoval, s jakými obtížemi se potýkal či stále potýká. K žalobcovu zdravotnímu stavu je proto pouze známo, že je schopen pracovat na pozici baristy. Tvzení žalobce, že studoval dva studijní programy zároveň, je zavádějící (byť formálně tomu tak po dobu tří měsíců skutečně bylo); žalobce nastoupil do studijního programu X. na ČVUT dne 17. 9. 2024. Dne 1. 2. 2025 zahájil odbornou jazykovou přípravu na VŠCHT, kterou však nedokončil kvůli nedostatečné docházce, neboť po třech měsících byl z přípravného jazykového kurzu vyloučen, krátce předtím mu bylo ukončeno i studium na ČVUT.
24. Argumenty v žalobě týkající se náročnosti osvojení českého jazyka jsou v přímém rozporu s žalobcovým tvrzením ze dne 27. 5. 2025, že se naučil velmi dobře česky. Neuvedl, že by ukončil studium kvůli jazykové bariéře. Současně vyvolává podezření stran skutečného účelu pobytu, pokud se žalobce zapsal na kurz českého jazyka v rámci přípravy pro obor Ekonomika a management, nedokončil jej kvůli nedostatečné docházce, a poté se zapsal na kurz anglického jazyka připravující na obor Economics and Management, když podle svého tvrzení umí velmi dobře česky, a proto by mu ve studiu Ekonomiky a managementu v českém jazyce nemělo nic bránit. Jak soud uvedl výše, první volba vysoké školy nemusí být tou správnou pro každého studenta. Žalovaná ji ani žalobci nepřikládá k tíži. Soud by i rozuměl tomu, kdyby se žalobce v době, kdy se mu nedařilo při studiu X., snažil překlenout období do začátku dalšího akademického roku jazykovou přípravou, protože pobyt cizince, pokud není trvalým, musí mít svůj účel. Pokud by žalobce např. od akademického roku 2025/2026 zahájil studium Ekonomiky a managementu, případně jiného studijního programu, nebyl by jeho úmysl získat vysokoškolské vzdělání relevantně zpochybněn. Místo toho však nastoupil na kurz anglického jazyka, který ale s ohledem na

tvrzené znalosti českého jazyka nepotřebuje, a v podání ze dne 27. 5. 2025 uvedl, že je velmi spokojený se svojí brigádou a zaměstnavatelem a chce změnit účel pobytu na zaměstnaneckou kartu, aby mohl legálně žít a pracovat v České republice.

25. Velká část studentů v České republice má při studiu brigádu, jedná se o častý jev a i cizinci, kteří zde studují, mají přístup na trh práce. Určité finanční zajištění je pro ně nutností. Samotnou okolnost, že žalobce při studiu pracuje, mu proto nelze přičíst k tíži. Žalobce podal žádost o zaměstnaneckou kartu, žalovaná však na s. 11 napadeného rozhodnutí uvedla, že podání žádosti o zaměstnaneckou kartu samo o sobě nezpůsobí důvodnou pochybnost o zneužití účelu pobytu, jedná se však o jeden z faktorů, s čímž soud souhlasí. Z žalobcova tvrzení i jednání plyne, že aktuálně čeká na schválení zaměstnanecké karty a zápis na kurz anglického jazyka, což s ohledem na jeho deklarované znalosti češtiny postrádá smysl. Soud proto shledal, že existují závažné a objektivní důvody směřující k domněnce, že žalobce v ČR pobývá za jiným účelem, než pro který o pobyt žádá.
26. Žalobce argumentoval rozsudkem NSS ze dne 4. 6. 2020, č. j.: 8 Azs 273/2019-84, podle něhož může cizinec disponovat vícero pobytovými oprávněními vydanými za různými účely. Soud však nepovažuje uvedený rozsudek za relevantní pro projednávanou věc. NSS rozhodoval o případu stěžovatelky, která si podala žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem soužití rodiny i za účelem podnikání a otázka možného zneužití jednoho z účelů vůbec nebyla vznesena. V projednávané věci se však jednalo o klíčovou otázku, která byla zodpovězena dostatečně přesvědčivým způsobem. Cizinci skutečně mohou disponovat vícero pobytovými oprávněními, ale současně nesmí zneužívat jejich účel.
27. K problematice účastnického výsledku NSS v rozsudku ze dne 6. 2. 2014, č. j.: 6 As 147/2013-29, uvedl: „Výslech účastníka řízení není určen k tomu, aby při něm účastník uváděl svá tvrzení o rozhodujících skutečnostech, ani aby se touto formou vyjadřoval k jiným provedeným důkazům. K tomu slouží primárně podání, návrhy a jiné procesní úkony účastníka řízení“ (srov. také rozsudky NSS ze dne 30. 7. 2020, č. j.: 6 Azs 161/2020-45, a ze dne 10. 8. 2023, č. j.: 2 Azs 135/2023-33). Žalobce měl řadu příležitostí, při kterých mohl žalovanou i prvostupňový orgán seznámit s podrobnostmi svého případu. Svoji aktuální motivaci popsal v podání ze dne 27. 5. 2025 a z listinných podkladů je zřejmý jeho pokrok ve studiu, resp. jeho absence. Soud rovněž zdůrazňuje, že žalobce v řízení o žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia hovořil o přání změnit účel pobytu na zaměstnaneckou kartu.
28. Soud s ohledem na výše uvedené konstatuje, že skutkový stav byl zjištěn dostatečně a nebyly shledány žádné rozpory ani nejasnosti v žalobcových tvrzeních, a proto by byl jeho výslech nadbytečný. Správní orgány se obrátily na příslušné vysoké školy a posoudily případ ve vzájemných souvislostech. Žalobce měl dostatečný prostor se vyjádřit a případně předložit další podklady. Žalovaná proto nezatížila napadené rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti, která by spočívala v nedostatečně zjištěném skutkovém stavu.
29. Žalobce dále namítl, že se žalovaná nedostatečně vypořádala se zásahem rozhodnutí do jeho rodinného a soukromého života.
30. Prvostupňový orgán v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že žalobce pobývá v ČR teprve od ledna 2023, a proto s ohledem na jeho věk dosud nemohly být zpřetřhány vazby k zemi původu. Žalobce nevlastní v ČR žádnou nemovitost a je v produktivním věku, takže v případě návratu není jeho věk omezujícím kritériem pro získání práce či zahájení studia.

Dále prvostupňový orgán uvedl, že žalobce nedoložil žádnou lékařskou zprávu, která by prokazovala nemožnost vycestování, a že neuvedl žádnou skutečnost, která by vybočovala z běžného rámce. Žalovaná v napadeném rozhodnutí upozornila, že bylo především na žalobci, aby tvrdil a prokázal konkrétní skutečnosti svědčící o možném rozporu s čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“). Po správním orgánu nelze požadovat, aby z vlastní iniciativy vyhledával a opatřoval důkazy, které by se týkaly nepřiměřenosti tvrzeného zásahu do soukromého a rodinného života. Žalovaná se ztotožnila se závěry prvostupňového orgánu.

31. Soud konstatuje, že žalobce skutečně neuvedl ke svému rodinnému a soukromému životu více podrobností s výjimkou stručného konstatování ve vyjádření ze dne 27. 5. 2025. Správní orgány neměly povinnost jeho situaci zkoumat bližším způsobem. NSS v právní větě k rozsudku ze dne 17. 8. 2020, č. j.: 1 Azs 260/2020-27, uvedl: *„Při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života podle § 174a zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, je míra a intenzita poměřování uvedených zájmů odvislá od množství a kvality informací, které má správní orgán k dispozici. V případě vážení těchto zájmů při rozhodování správního orgánu o žádosti o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu podle § 44a tohoto zákona je sice správní orgán podle § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, vázán povinností zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, to však neznamená, že je povinen sám bez toho, že by žadatel uváděl informace o svém soukromém a rodinném životě, jež jsou pro posouzení jeho žádosti relevantní, pátrat a aktivně vyhledávat podrobnosti a specifika žadatelova soukromí, která by případně mohla převážit nad důvodem pro neudělení pobytového oprávnění.“* Žalobce neuvedl žádné podrobnosti týkající se jeho zdravotního stavu nebo X., které by byly správní orgány povinny posuzovat blíže. Měl řadu příležitostí, během nichž mohl správní orgány seznámit se všemi okolnostmi, které považuje za důležité. Soud považuje rozsah zjištěných skutečností za dostatečný.
32. Žalobce v žalobě upozornil na rozsudek NSS ze dne 28. 2. 2022, č. j.: 7 Azs 405/2021-34, body 15 a 16. NSS v uvedené pasáži shrnul judikaturu týkající se posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí a mimo jiné uvedl: *„Míra a intenzita poměřování těchto zájmů s právem na soukromý a rodinný život je pak přímo odvislá od množství a kvality informací, které dal cizinec správnímu orgánu k dispozici (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 11. 2021, č. j. 10 Azs 398/2021-47).“* Během správního řízení nevznikly žádné pochybnosti či rozpory, které by bylo nutné odstranit a doplnit skutkový stav, správní orgány tak postupovaly v souladu s judikaturou NSS. Žalobce dále odkázal na rozsudek NSS ze dne 25. 7. 2019, č. j.: 1 Azs 181/2018-29. Ve správním řízení však žádné pochybnosti nevznikly a žalobce byl aktivní. Správní orgány jsou povinny zjistit skutkový stav, o kterém nejsou důvodné pochybnosti, avšak nikoli veškeré možné detaily. Je rovněž třeba zdůraznit, že se jednalo o správní řízení o žádosti. Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 27. 3. 2025, č. j.: 21 Azs 40/2025-24, konstatoval: *„Z judikatury zdejšího soudu rovněž vyplývá, že řízení o žádosti není ovládáno zásadou vyšetřovací a je v zájmu žadatele, aby shromáždil a správnímu orgánu předložil potřebné podklady, které jsou nezbytné pro vyhovění žádosti. Pokud tak neučiní, nelze považovat za pochybení správních orgánů, že v důsledku žadatelovy nečinnosti rozhodnou v jeho neprospěch, neboť musejí vycházet z podkladů, které mají k dispozici (srov. např. rozsudky ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 Azs 12/2015-38, ze dne 13. 9. 2019, č. j. 1 Azs 278/2019-25, či ze dne 29. 8. 2016, č. j. 7 Azs 99/2016-36).“* Úkolem žalované proto nebylo zjišťovat další podrobnosti týkající se ukončení jednotlivých studií, žalobcova zaměstnání, plánů do budoucna a míry sociální a kulturní integrace; žalobce sám popsal uvedené aspekty své situace v podání ze dne

27. 5. 2025 v rozsahu, který považoval za dostatečný, a jeho vyjádření neobsahovalo rozpory. K otázce účastnického výsledku se soud již vyjádřil výše. Rozsudek NSS ze dne 18. 5. 2022, č. j.: 4 Azs 382/2021-61, ze kterého žalobce rovněž citoval, obsahuje demonstrativní výčet kritérií, která mají správní orgány zvážit při posouzení dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života. Jak je však v citaci uvedeno, kritéria byla vytvořena primárně v souvislosti s přezkumem vyhoštění cizinců, mohou být však aplikovatelná i na rozhodnutí o zrušení pobytu. V projednávané věci se ale jednalo o zamítnutí žádosti o povolení dlouhodobého pobytu, nikoli o jeho zrušení či dokonce vyhoštění. Intenzita zásahu v takových případech není srovnatelná. Krom toho není nutné, aby v rozhodnutí byla výslovně vyjmenována všechna kritéria, ale postačí, aby se správní orgány vypořádaly s těmi, která jsou v dané věci relevantní (srov. právní větu k rozsudku NSS ze dne 26. 2. 2014, č. j.: 8 As 109/2013 - 34), což bylo v nyní posuzované věci splněno. Žalobce dále argumentoval judikaturou Evropského soudu pro lidská práva, jeho vybrané citace však pouze obecně popisovaly pojem soukromý život a účel čl. 8 Úmluvy. Jak již soud konstatoval výše, žalobce neuvedl žádnou skutečnost týkající se jeho soukromého a rodinného života, kterou by se správní orgány musely podrobněji zabývat. Je pochopitelné, že během více než tří let strávených v ČR si žalobce vytvořil společenské vazby. Každé zamítnutí žádosti o dlouhodobý pobyt žadatele, který již nějakou dobu žije v ČR, představuje zásah do jeho soukromého a rodinného života, hodnotí se však přiměřenost takového zásahu, nikoli jeho existence. Soud proto uzavírá, že správní orgány se otázkou přiměřenosti zásahu rozhodnutí do žalobcova rodinného a soukromého života zabývaly dostatečným způsobem a zjistily skutkový stav, o kterém nejsou důvodné pochybnosti.

33. Soud seznal skutkový stav dostatečně zjištěným, z tohoto důvodu nepovažoval za nutné jakkoliv doplnit dokazování, ostatně žalobce ani nežádal jednání.
34. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
35. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalované náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 17. dubna 2026

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce